

ČAS JE ŽE...!

MARKO KREMŽAR

Misli ob mesecu smrti škofa dr. Gregorija Rožmana

Čas teče, marsikaj se v Sloveniji jasni, некоč prikriti zločini prihajajo na dan, nekatere materialne krivice so poravnane, med ljudmi raste zavest, da je bližnja preteklost drugačna od tiste, o kateri so se učili v šolah. Vse to upravičeno vzbuja upanje, da bo resnica končno prerasla stare laži. A kljub vsemu, je to še vedno le upanje. Dokaz, da tako imenovane tranzicije noče biti konec je, med drugim, boleč eksil zemeljskih ostankov pokojnega ljubljanskega škofa begunca, dr. Gregorija Rožmana. Pri tem ni najhuje, da ostaja grob tega velikega Slovenca v ameriškem Lemnotu, temveč dejstvo, da to nikogar, z izjemo nekaterih vernikov v diaspori in Nove slovenske zaveze v domovini, ne moti.

Slovenci smo se po letih državne samostojnosti, z vstopom v Evropsko zvezo ponovno izrekli za demokratično družbeno ureditev in s tem odklonili totalitarizem, tudi tistega, ki je pogojeval skozi pol stoletja mišljenje večjega dela rojakov. Odločili smo se za mirno sožitje ter zavrnili terorizem kot metodo za doseganje oblasti, tudi tistega, ki ga je izvajala v času revolucije nad našim narodom komunistična partija. Tako v teoriji. Kaj pa v praksi?

Stopili smo v Evropo, zamenjali vladno, pa se zdi, da si še ne upamo radikalno zavreči nekdanjih komunističnih trditev in laži. Mnogi v domovini obsojajo druge totalitarizme, za tistega, pri katerem so tako ali drugače sodelovali sami, pa še intencije opravičila in skušajo ohranjati pravljico o 'medvojni NOB' in 'povojni revoluciji'. Sprejemajo sicer demokratični sistem, a se vedejo, kot da ne bi dojel podlosti in moralne izprijenosti nekdanje totalitarne države pa tudi revolucije, ki jo je ustvarila. Dokler bo glede tega med nami vladala meglena nedorečenost, nam tudi Evropa ne more pomagati. Narod ne more rasti samozavestno, če vztraja na samoprevari.

Del nekdanj uradno propagirane laži, ki jo menda zaradi 'ljubega miru' ne zavračajo s potrebno odločnostjo niti tisti, ki bi bili k temu najbolj poklicani, je črna kleveta, ki so jo v teku let stkali komunisti okrog vseh, ki so jim v času revolucije nasprotovali, predvsem pa okrog osebe nekdanjega ljubljanskega škofa dr. Gregorija Rožmana. Ta veliki slovenski prerok je med vojno eden prvih opozoril, da v tistih težkih dneh komunisti izrabljajo narodna čustva za uničenje domačih nasprotnikov in za doseg popolne oblasti. Jasno je pokazal, da pripravljajo komunistični internacionalci, pod plavcem osvobodilnega boja, svojo revolucijo. Zato so ga ti pričeli obkladati s psovko 'izdajalec'. Bali so se njegove jasne in pogumne besede, zato so ga napadali s svojim najhujšim orožjem - z lažjo.

Škof Rožman je dobro poznal komunizem. Podobno kot blaženi škof Slomšek in kasneje ljubljanski škof Bonaventura Jeglič, ki je malo pred smrtjo svaril na taboru v Celju, da na Slovenskem 'satan že pripravlja svojo fronto', je opozarjal tudi dr. Rožman, da pomeni ta zmota in politični sistem, ki je na njej gradil 'novo družbo', za naš narod in za človeštvo eno najhujših nevarnosti.

Da se ni motil se je izkazalo po nemškem napadu na Sovjetsko zvezo, ko so slovenski komunisti predstavili svojo revolucionarno 'osvobodilno fronto', kot edino odporno gibanje, ki naj bi imelo pravico obstoja. S tem so narod razklali in postavili vse, ki niso hoteli sodelovati s totalitarno komunistično partijo in so zavračali marksistični ateizem, v tabor namizijenh izdajalcev.

Uporabili so metodo, ki so jo članice komunistične internacionale — kominterne — uporabljale takrat in tudi kasneje po vsem svetu. Ker so bile pred vojno v Evropi na obeh skrajnostih politične opcije totalitarno usmerjene stranke, na levi komunisti, na desnici pa fašisti in nacisti, so komunisti vse, ki so bili desno od njih, označili za fašiste. Tako so se morali celo najbolj zavzeti demokrati braniti in dokazovati, da niso fašisti, kadar so nastopili proti levičarski skrajnosti. Pri nas pa so komunisti med vojno poleg fašizma očitali svojim nasprotnikom še izdajalstvo.

Izdajalec je postal na tak način, po besedah ofarske propagande, vsak slovenski demokrat, vsak zaveden katoličan in prvi med njimi škof dr. Rožman. Tej metodi

Nad. na 2. str.

Visoko odlikovanje Slovenski kulturni akciji

Predsednik Republike Slovenije dr. Janez Drnovšek je na posebni slovesnosti, ki je bila v torek, 25. oktobra 2005, v Veliki dvorani Predsedniške palače na Prešernovi 8 v Ljubljani, odlikoval kar devet posameznikov in eno organizacijo. Z Zlatim redom za zasluge je odlikoval: g. Jordija Pujola i Soleya in g. Eduarda Serro Rexacha, pesnika in prevajalca Vena Tauferja, prof. dr. Janeza Strnada in Slovensko kulturno akcijo — za ohranitev slovenske kulture in narodne identitete, povezovanje slovenskih izseljenskih kulturnikov po svetu in v Argentini ter za zvestobo vrednotam slovenstva v prelomnem času preteklega stoletja. Odlikovanje je v imenu SKA prevzel njen dolgoletni član (ustanovni!) Zorko Simčič, ki se je pred leti za stalno preselil v Slovenijo.

Z Redom za zasluge so bili odlikovani: d. Marco F. P. Janssens, prof. dr. Peter Zimmermann, zamejska kulturna delavca — g. Dusan Jakomin in dr. Damjan Paulin ter Turistična zveza Slovenije ob 100-letnici delovanja.

Na slovesnosti se je zbralo precejšnje število ljudi iz domovine in iz zamejstva. Med gosti je bilo opaziti tudi člana SKA Marka Finka in Iva Jevnikarja ter več kulturnih delavcev, ki spremljajo izseljensko/zdmsko kulturno ust-

varjanje: Franceta Pi-bernika, dr. Mihaela Glayana in mag. Rožino Švent iz Narodne in univerzitetne knjižnice, ki je že dvakrat zapored tudi pripravila razstavo o delovanju SKA.

Ob koncu slovesnosti so se vsi nagajenci še osebno zahvalili za prejeto odlikovanje. Tudi vidno ganjeni Zorko Simčič ni mogel prikriti svojega veselja ob tem pomembnem dogodku. V skromno odmerjenem času, žal ni mogel predstaviti vsega truda, odrekanja in nesebične pomoči številnih članov SKA. Takole je spregovoril:

„Sportovani gospod predsednik. Po končani vojni se je okoli 6000 slovenskih beguncev izkrcalo na obali Argentine. Kmalu se je zbrala skupina kulturnih ustvarjalcev, rodila se je SKA, okoli katere se je z leti zbralo nad 150 po raznih kontinentih delujočih slovenskih umetnikov in znanstvenikov. Človek se sprašuje, kaj bo o delovanju SKA — potem, ko bo čas vse presejal — некоč sodila zgodovina? Najbrž, kakor je bilo že zapisano, da je „celot-

no delovanje Slovenske kulturne akcije, mnogim celo v matici komaj znane organizacije, majhna pa vendar ... epopeja. Ostala bo v zgodovini zaradi kulturnih dosežkov pa tudi kot dokaz zvestobe svojim idealom, svojemu narodu.

SKA je počastčena, da iz rok predsednika slovenske države sprejema odličje Zlati red za zasluge. S tem so počastčeni vsi njeni člani, predvsem pa petnajstotica očetov kulturne akcije, katerih večina pa žal ni več. Hvala!”

Želimo in upamo, da bo podeljeno odlikovanje vzpodbudno vplivalo tudi na vse tiste, ki v tujini še vedno vztrajajo v svojem slovenstvu in v njihove vrste pritegnilo tudi mlade. Še bolj kot odlikovanje, pa si SKA zasluži finančno in moralno podporo matične države, da bo lahko nadaljevala svoje poslanstvo!

R.Š.

Razpis Urada za Slovence po svetu

Veleposlaništvo RS v Argentini obvešča o razpisu „Javni poziv za sofinanciranje p bodo samo programov in projektov Slovencev po svetu v letu 2006“ Urada Vlade RS za Slovence v zamejstvu in po svetu, ki je bil 21. oktobra 2005 objavljen v Uradnem listu RS.

Celotno gradivo v zvezi z razpisom (besedilo razpisa in ostala razpisna dokumentacija) je dostopno na internetu na spletni strani Urada www.uszs.gov.si. V kolikor posamezniki nimajo dostopa do tega medija, Veleposlaništvo RS lahko zagotovi natisnjeni izvod razpisne dokumentacije.

Razpis se prične 21. oktobra 2005 in zaključí s porabo razpoložljivih sredstev oz. najkasneje do 25. septembra 2006. Obravnane bodo samo pravočasno oddane in popolne vloge. Za prepozno se šteje tudi vloga, ki ni prispela na urad do vključno 25. 09. 2006 oziroma do 15. ure tega dne ni bila predložena tajništvu Urada. Za prepozno se šteje prav tako vloga, ki je prispela po dnevu, ko se je javni razpis zaključil

zaradi porabe sredstev.

Predlagatelji predlogov morajo vlogo podati na ustreznem prijavnem obrazcu in jo v zaprti ovojnici poslati na naslov: **Urad Vlade RS za Slovence v zamejstvu in po svetu, Železna cesta 14, 1000 Ljubljana, Slovenija**. Vloga se lahko odda na zgornji naslov tudi osebno.

V kolikor bodo v zvezi z razpisom nejasnosti oz. se bodo pojavila dodatna vprašanja, vam svetujemo, da se obrnete na Urad vsak dan med 9. in 14. uro na tel: +386 1 430 28 18, +386 1 430 28 57, +386 1 430 28 14, faks +386 1 478 22 96, ali po elektronski pošti na na.s.l.o.v.o.m@urad.slovinci.gov.si.

Tri nove škofije

Slovenski škofje so na rednem zasedanju Slovenske škofovske konference (ŠŠK) v Mariboru med drugim sprejeli dokončno izdelan predlog o ustanovitvi novih škofij.

Predlog, ki ga bodo v prihodnjih dneh predložili Svetemu sedežu, predvideva ustanovitev škofij v **Novem mestu, Celju in Murski Soboti**.

Slovenski škofje ter apostolski nuncij v Sloveniji Santos Abril y Castello so spregovorili tudi o zaključku leta evharistijske s škofovsko sinodo, ki je potekala v Rimu, o praznovanju misijonske nedelje ter o plenarnem zasedanju predsednikov evropskih škofovskih konferenc v Rimu.

Škofje so med drugim sprejeli še smernice za pastoralno zdravje, se seznanili s poročilom o pastoralnem delu in verski oskrbi v domovih za ostarele ter s svetovnim bibličnim kongresom.

Slovenija presešla dva milijona

Sredi letomjega leta je število prebivalstva Slovenije drugič presešlo dva milijona (2.001.114).

Razlog za povečanje je bil predvsem pozitivni selitveni prirast tujcev. Po po-

datkih statističnega urada je bilo na ozemlju Slovenije število prebivalstva večje le 30. junija 1991.

Življenjska doba je pri moških 73,5 let, pri ženskah pa 81,1.

GLEJ...

AVSTRIJCI SE BOJJO KNEŽJEGA KAMNA 2

50. SLOVENSKE SMUČARSKÉ TEKME V BARILOČAH 3

DRUŽINSKI PRIREDITVI NA PRISTAVI 3

KAKO SI JE REŠIL ŽIVLJENJE DR. JANEZ JANEŽ 4

15. obletnica smrti dr. Janeža

V župniji Sv. Helena-Dolsko so v nedeljo, 16. oktobra 2005, slovesno obhajali 15. obletnico smrti svojega rojaka, zdravnika in misijonarja dr. Janeža. Spominsko bogoslužje je ob somatevanju vodil nadškof in metropolit msgr. Alojz Uran. Po njem je bila akademija, v kateri so bili prikazani nekateri pomembni vidiki iz življenja dr. Janeža Janeža; besedilo je bral dramski igralec Pavle Ravnohrib. Pri bogoslužju in akademiji so sodelovali domači župnijski pevski zbor pod vodstvom Maričke Zavrl, kvartet čelistov: Karmen Pečar, Luka Šulič, Tilen Artač in Alja Mandič, harfistka Erika Gričar in flavtiska Blažka Oberstar, baritonist Matjaž Robavs, basbaritonist Marko Fink, pianist Ivan Vombergar in citrar Tomaž Plahutnik.

Pred sveto mašo je v imenu društva Misijonarja Janeža Janeža in župnije Sv. Helene-Dolsko član tega društva pozdravil gospoda nadškofa in vse prisotne. Praznovanje je označil kot spomin na velikega človeka, rojaka in krajana, ki je bil zdravnik, izvrsten kirurg in misijonar in je svoje življenje izničil v misijonski službi za bolnike, ki so mu pomenili "raj na tem svetu".

Gospod nadškof je vse zbrane nagovoril po evangeliju. Orisal je lik pokojnega dr. Janeža in poudaril, da „letos obhajamo tudi 60-letnico, odkar je začel

drugi del življenja: od tistega maja leta 1945, ko je izvedel malo prej, da bo likvidiran, je potem mel na koronko in tam bil na tem, da ga vrnejo nazaj. V tistih trestih urah, ko je ležal v rži, bi lahko v sebi gojil sovražnost, oblikoval način maščevanja, kako bo, če bo preživel, to svoje razočaranje in svoje trpljenje nekoč maščeval. Vendar v njem je zraslo nekaj novega, nekaj drugačnega, iz vere. Od svoje domače družine, iz svoje župnije je prinesel globoko vero, da ima človekovo življenje smisel samo takrat, kadar ga daruje in da sovražnost in maščevanje ne prinese nič dobrega. In tako je sklenil v tisti življenjski stiski, v kateri se je nahajal: če bo preživel, bo vse svoje življenje daroval človeku, njegovim potrebam, predvsem v pomoči bolnikom in različnim preizkušanim bratom."

Po slovesni sveti maši je bila akademija. Vezno besedilo iz življenja dr. Janeža Janeža ali to, kar so drugi zapisali o njem, je bral dramski igralec Pavle Ravnohrib, peli in igrali pa so že prej omenjeni pevci in instrumentalisti.

Zbrane je ob koncu akademije pozdravil tudi gospod župan in pohvalil dobro sodelovanje z župnijo v občini.

Ob koncu se je nadškof Uran še posebej zahvalil vsem, sodelujočim in vsem udeležencem spominskega srečanja.

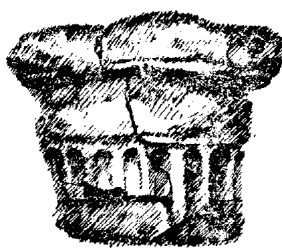
Knežji kamen na slovenskem kovancu

Napoved Banke Slovenije, da bo na slovenskih evro kovancih za dva centa upodobljen knežji kamen, je pri predsedniku združenja za prihodnost Avstrije (BZOe) na avstrijskem Koronkem izzvala ostre proteste. Kot je dejal, bodo izkoristili vse pravne možnosti, da „zaščitijo knežji kamen pred polarnim nacionalistično mislečih slovenskih krogov". Protestiral je tudi koronki Heimatdienst (KHD).

Deželna vlada na avstrijskem Koronkem je v soglasno sprejeti resoluciji pozvala avstrijsko zvezno vlado, naj v dvostranskih pogajanjih poskrbi, „da se Republika Slovenija odpove temu, da uporabi osrednji simbol koronke deželne zgodovine, kot je knežji kamen, na plačilnem sredstvu, ki ga izdaja Republika Slovenija in je uporabno po vsej Evropi".

Kot je menil deželni glavar Joerg Haider, je „nesprejemljivo, da se v Evropi, kjer meje ne igrajo več vloge, ustvarjajo kulturne meje". Resolucija naj bi bila sprejeta soglasno, ker „so koronke stranke v koronkih vprašanjih vedno enotne". Obenem je Haider zatrdil, da je „treba opozoriti sosede, da ne poskušajo znova obujati veleslovenskih sanj".

„Mit o državi karantanskih Slovanov kot zibelki dananjše slovenske države je docela nezgodovinski," pije

v resoluciji. Ta še pojasnjuje, da je bil knežji kamen pomemben za zgodnje-srednjeveško slovansko kneževino Karantanijo in za kasnejšo vojvodino Koronko; na njem so do leta 1414 ustoličevali koronke vojvode, pri čemer je meja Karantanije potekala na Karavankah.

Koronka deželna vlada se je v svoji resoluciji sklicevala tudi na slovenskega zgodovinarja Boga Grafenauerja, ki naj bi upodobitev knežjega kamna na plačilnem sredstvu Republike Slovenije označil za docela neprimerno.

Knežji kamen je sicer osrednji simbol slovenske karantanske države, ki je imela od 7. stoletja svoje središče na Gosposvetskem polju na dananjšem avstrijskem Koronkem. Na tem kamnu so svobodni slovenski kmetje, tako imenovani kosezi, nekdanj predajali oblast knezom in bodočim vojvodam. Danes je knežji kamen razstavljen v predverju koronkega Deželnega muzeja v Celovcu.

Resolucija, v kateri koronka deželna vlada protestira proti namenu slovenske vlade in Banke Slovenije, da bo na slovenskem kovancu v vrednosti dveh centov upodobila knežji kamen, je po mnenju krovne organizacije Slovencev na avstrijskem Koronkem, Narodnega sveta koronkih Slovencev (NSKS) „izraz naravnost smernega razburjenja". Očitno je deželna politika pozabila, da evro ni avstrijska niti slovenska valuta, temveč evropska.

V resnici bi morala biti Koronka vesela, da se na ta način knežji kamen kot simbol tako Koronke kakor slovenskega naroda prikaže po vsej Evropi," meni NSKS.

njimi ne na zadnje kraj nekdanjega največjega koncentracijskega taborišča v Sloveniji, ki je bilo na cerkveni zemlji, v Škofijah zavodih pri Šentvidu. Pri tem pa bo treba izkazati javno čast in priznanje tudi rajnemu škofu dr. Gregoriju Rožmanu. Dovolj klevet je bilo izrečeno na njegov račun, dovolj brezbriznosti in prezira je bil deležen od nevernikov pa tudi od vernikov. Zadnji čas je, da se zadosti tudi tej krivici.

Morda se zdi mlajšim sodobnikom, da vse to zdaj, v dobi globalizacije in združene Evrope izgublja na pomenu, a se motijo. Dokler med nami ne bo poguma, da bi javno zavrnili strastno zgodovinsko laž in nedvoumno obsodili tako revolucionarne zločine kakor kriminalna dejanja totalitarnega režima, med Slovenci ne bo prave demokracije in tudi ne resnične sprave.

Čas je, da katoličani s svojim naravnimi vodniki na čelu, kot skupina, ki je bila pod starim režimom najhuje preganjana, katere udje so zaradi svoje vere trpeli in darovali zanj življenje, svobodo in dobro ime, zahtevamo, da postane naša država pravna tudi v praksi. Eden od pogojev za to je, da demokratična oblast jasno in odločno obsodi nekdanji totalitarni režim, razveljavi politične obsodbe takratnih sodinč, obsodi tudi revolucionarni terorizem s katerim so si komunisti med vojno prisvajali oblast, vrne čast njihovim žrtvam ter izreče priznanje vsem, ki so mu v najhujših časih nasprotovali.

Čas pa je tudi, da katoličani sami pokažemo, da resnično cenimo žrtev znanih in neznanih mučencev, junakov, ki so umirali, trpeli ter prestajali preganjanje za svoje prepričanje. Počastitev spomina škofa dr. Rožmana in slovesen prenos njegovih zemeljskih ostankov v ljubljansko škofijo bo dokaz, da se nekaj spreminja tudi v nas in med nami.

IZ ŽIVLJENJA V ARGENTINI

TONA MIZERIT

Čeprav izgleda, da so volitve že daleč za nami, ne moremo mimo njihovih izidov, ki so zanimivi in zlasti pomembni. Verjetno se na gospodarskem polju ne bo veliko spremenilo, in kolikor se bo, kaže na boljše. A politična scena je spremenila obraz.

Z desne na levo. V Argentini je težko govoriti o levici in desnici, ker ideološka opredelitev za večino volivcev ni bistvena. Voli se stranke po tradiciji, voli se močne in privlačne osebe (caudillos), voli se v protestnem znamenju ali v jezi, morda celo zaradi ekonomskih interesov („voto cuota" pod Menemom), a malokdo se vpraša, kakšen je ideološki predznak oddanega glasu. Le tako si moremo razložiti, da je v zelo kratkem času večina peronističnih glasov preskočila od Menema (nedvomna desnica) na Kirchnerja (jasna levica) in nikomur se to ne zdi čudno. Kakor namreč že obračamo izide zadnjih volitev je jasno, da se je zgodila globoka sprememba.

Novi politični zemljevid. Če gledamo položaj z ideološkimi očali lahko trdimo, da je levica prepričljivo zmagała. Kirchner je sam prejel 40%; temu pritejmo 13% glasov radikalov, nad 7% ARI (Carrió), 5% socialističnih glasov, še dodatnih 5% drugih levičarskih strank in pridemo do 70% glasov z levim predznakom. Celo v prestolnem mestu, kjer opevamo zmago Macrija moramo zabeležiti, da je ta prejel 34%. A Carrió je prejel 22%, Bielsa pa 20%, s čimer je levica že preseгла desnico, ne da bi imeli socialiste in neteto manjših levičarskih formacij. Prav tako v provinci Santa Fe, kjer je vlada doživela hud poraz, je zmagal Binner — socialist. Seveda se porodi vprašanje, koliko je dananjša levica res levica. Bi lahko Balestrinija, ki je nedvomen veljak občine La Matanza in je Kirchnerju prislomil največ glasov označili za levičarja?

Novi parlament. Vlada hiti, da bi bili ključni zakoni potrjeni še pred 10. decembrom, ko bodo nastopili novi poslanci. S tem dokazuje, da vprašanje potrditve zakonov ni bilo tako bistveno, kot je to predsednik poudarjal v teku vse volilne kampanje. Gotovo bo delo lažje potem, ko bo sestavljen novi parlament. A tudi tam bo moral Kirchner trgovati, ker samo s svojimi poslanci ne doseže zadostnega števila glasov. Razlika je majhna: šteje 122 zvestih (v koliko zvestih?) poslancev, potreboval pa bi jih še 8. Te lahko dobi kjerkoli. Duhaldisti jih štejejo 42, radikali 41, sredina 21 (Macri 8, López Murphy 4, Sobisch 4 in še provincijske stranke), ARI 14, ostali 17. Ne bo težko prepričati na

en ali drug način potrebnega števila poslancev, da vlada prodre s svojimi projekti. A ponovno poudarjamo dve točki: 1) Koliko bodo lastni vladni poslanci pripravljeni podpirati Kirchnerjeve zakone? 2) Če štejemo vladne in duhaldejeve poslance pridemo do zaključka, da je peronizem nedvomno absoluten gospodar argentinske politike. Mimogrede pa še dodajmo, da je peronizmu uspelo, da so vsi trije senatorji province Buenos Aires peronisti, s čimer so izigrali ustavo.

Razne povezave. Že pred volitvami se je precej govorilo o vprašanju, kam se bo naslonila vlada, da z raznimi povezavami doseže popoln nadzor parlamenta in države. Čeprav bi bilo najbolj naravno, da se združita sprti veji peronizma, je borba pustila toliko ran, da zaenkrat to ni najboljše varianta. Že prej in še bolj sedaj razni opazovalci kažejo na levico. Predsednik ima dosti izbire na svojem ideološkem področju. Zanimivo pa je, da vzporedne (enake) politične spekulacije tečejo okoli predsedniške kandidature za leto 2007. Niso v vladi še dobro preteli glasov, ko so že iskali iz katere politične sile naj bi bil podpredsedniški kandidat, da bi zagotovil zmago priimka Kirchner v prvem krogu. (Mimogrede: istočasno so se začela ugibanja, kateri od obeh, mož ali žena, bo predsedniški kandidat čez dve leti). Če izvezamemo duhaldizem, katerega usoda visi v zraku in ne najde kraja, da bi pristal, je najbolj verjetna varianta radikalizem, kjer se nekaterim guvernerjem kot hudournik cedi slina za podpredsedniško kandidato. A dve leti je predolga doba za taka ugibanja: vse je že mogoče.

Kaj pa stranka? To je drugo in kar važno vprašanje. Z legalnega vidika je stranka še vedno v Duhaldejevih rokah. V vladi pa so se že pojavile govornice, da bo pač treba spremeniti stvari in jih prilagoditi realnosti. Vendar Kirchner ne kaže nobene muje, da bi se tudi formalno polastil peronizma. To ni povezano z oblastjo in njega zanima oblast. Istočasno pa so v vladi izrazili namen, da bi bilo treba globoke spremembe sploh, kar se tiče članstva in strukture, pa ne smo v peronizmu, temveč v vseh strankah. Ni logično, da kar nekaj strank na volitvah prejema precej manj glasov, kot pa imajo vpisanih članov. Reafiliacija, ali ponovni vpis je beseda, ki danes kroži v vladi, a ki ježi lase dejansko v vseh strankah in je tudi mnogo guvernerjev, peronističnih in radikalnih, ki o tem nočejo nič slišati. Bo Kirchner tudi tukaj lahko prodril s svojim projektom?

Čas je že...!

Nad. s 1. str.

lažnega nalepkarstva, ki so ga vcepili s pomočjo medijev in celim generacijam Slovencev, se niso marksisti odpovedali vse do danes. Zato ni čudno, da je celo v demokratični slovenski državi Tito s svojo partijsko kliko za mnoge še vedno junak in ne zločinec, ki je uporabljal v svojo korist tako revolucionarni kakor državni terorizem. Le tako lahko razumemo, da je petnajst let po propadu komunistične tiranije v Sloveniji še vedno mogoče preprečiti, da bi bila na spomeniku, ki so ga v Moravčah postavili žrtvam nacistov in komunistov, napisana beseda 'revolucija'. (*Družina* št. 40 str. 11., 2005.)

Ko je škof Rožman, na pogrebu mladega katoliškega visokotolca Jaroslava Kiklja, ki so ga komunisti umorili, rekel, da pokopavamo prvega slovenskega mučenca, ni vedel, da bo temu mučencu kmalu sledila neizbrisna množica rojakov, vseh starosti in stanov, ki bodo izgubili življenje in šli skozi trpljenje, ker so bili zvesti in zavedni kristjani. Tem mučencem je sledila v teku let druga vrsta nekrvavih mučencev, med katerimi je na prvem mestu prav on - oklevetani škof begunec. Vsi rojaki, ki so postali žrtve revolucije, so nosili dolga desetletja na sebi rdečo nalepko, da so izdajalci svojega naroda. Morda zato nekateri sodobniki še vedno ne uvidijo, da očitek izdajstva ni bil nikoli nič drugega, kot kleveta s katero so komunisti skušali opravičiti svoje zločine.

Prav bi bilo, da bi se po letih demokracije slovenski katoličani glede tega jasno in odločno izrekli. Če že država odlaga z obsodbo partijskega totalitarizma, naj bi se vsaj verniki zavzeli za dobro ime njegovih žrtv in za čast mučencev. To pa je mogoče le, če bodo nanje resnično ponosni. Ker hočejo nasledniki nekdanjega režima zaznamovati grobišča žrtv komunizma po vsej Sloveniji, s svojimi črnimi 'valjarji', naj bi jim slovenski katoličani postavili nedvoumen spomenik, na katerem komunistem in revolucija ne bosta uti niti besedi. Pa ne iz kakega revanšizma, temveč zaradi ljubega miru, ki je lahko le sad resnice. Mnogo krajev je za to primernih, med

SLOVENC V ARGENTINI

PRISTAVA

Družinski in materinski dan

Že za otroški dan so se stari Preternove pole zmenili, da razveselijo otroke, in zato so prosili Metko Oblakovo, Beti Mavričovo in Klavdijo Urbančičovo, da so pripravile srečanje za otroke in starše.

V soboto, 13. avgusta, smo imeli skupno kosilo. Takoj zatem so nas razdelili po skupinah, ki so bile imenovane po barvah, očki in mamice smo bili bolj navdušeni kot otroci, navijali smo za vsakega in vpili, da so otroci čutili, da smo najbolj srečni kadar se z njimi veselimo.

Na igrišču smo imeli pripravljene igre za tekmovanja: napolniti smo morali steklenice z gobo napolnjeno z vodo, na pladnju smo morali nesti iz enega konca do drugega plastične kozarce — ampak ni bilo tako lahko, saj smo morali preskočiti s pladnjem in skodelico na dve klopi —, z nosom smo morali v vrsti porivati, da je padalo v vedro čim več pokrovčkov brezalkoholnih pijač. Izdelati smo morali letala in jih metati v sode; kdor jih je največ zadel je dobil največ točk. Prave mojstre smo imeli pri izdelavi letal. In na razne druge igre. Za konec smo pa zapeli vsak svojo pesem, primerno za ta dan.

Za nagrado smo dobili sladoled, alfahorje in pohvalo, ker smo bili zelo pridni. Kako je bilo lepo in kako so bili otroci veseli, ko so videli, da znamo starejši tudi noreti...

V nedeljo na materinski dan, so nas pa otroci razveselili za naš praznik.

Že zjutraj pri mami so peli otroci osnovne šole pod vodstvom ge. Mojce Jelenčeve in ob spremljavi na orglah ge. Anke Gaserjeve. Pater Kukovica je imel primerno pridigo o materah in ženah v Cerkvi, tako da smo že zjutraj razmišljali kako važno vlogo ima mati in žena v družini, v svetu, v skupnosti.

Za nameček nas je pa pozdravil predsednik Edvard Kenda v imenu pristavskega odbora in nas pustil brez besed in s solznimi očmi... Povedal nam je sledeče:

„Mesec oktober je eden izmed najlepših v letu. Zakaj?

Pomladanski dnevi vabijo ptice in odpirajo rože. Mesec rožnega venca je. Ni lepšega prizora kot večerna skupna družinska molitev.

In na sredi oktobra, materinski dan.

Ki si ga Devica rodila...

Materina ljubezen: vdana, nesebična, potrpežljiva, dobrotljiva; ki ne misli svojega, ki vse prenaša, vse veruje, vse upa, vse prestane. Ta ljubezen nas je naučila ljubiti.

Hvala mama! Bogu hvala zate!

Stotero naj vam On vse povrne, drage mamice!”

Mladina nam je pripravila zajtrk in nam izročila vrtčica. Potem smo šli zopet v zgornjo dvorano, kjer nam je voditeljica šole gospa Magda Četarkova predstavila program.

Jožko Rožanec nas je pozdravil v imenu mladine z lepimi in ubranimi besedami.

Po sredi dvorane so prišli učenci vrtca, prvega in drugega razreda z rožicami v rokah — seveda, so najbolj posrečeni, posebno pa če imajo hčerkico med njim — in nam zapeli tri pesmice. Nastop so pripravili z gospodično Lučko, Marjano in Heleno in nam zapeli: Lepa si Marija, Potrebujem bratca in Jaz pa grem na zeleno travco, pri kateri so bili razdeljeni v tri skupine, bela, modra in rdeča,

tako je vsak dvignil in pomahal s svojimi rožami, ko je bil na vrsti.

Sledil je prizor Rože Gantar „Mamica, hvala ti” v priredbi ge. Anke Gaserjeve; na odru je bila klop, znamenje, sliko Marije in lep napis Hvala, mamica. Otroci vseh razredov so igrali pod vodstvom ge. Anke ta poseben in ganljiv prizor, v katerem neka deklica sploh ne upošteva mame, ne materinskega dne, ker doma pravijo, da je to samo materializem. A tudi se ji ni zdelo pomembno pomagati mami. Prijateljice so ji pripovedovale, kako se pripravljajo na materinski dan; na fantje bi sami skuhal kosilo, samo da bi mamico presenetili.

Nenadoma so tej deklici sporočili, da je mamico povozil avto in je bila poškodovana. Takrat se je pa zavedala, koliko ji mamica pomeni, da mogoče sploh ne bo mogla biti z njo za materinski dan. Prijateljice in sestrice so ji rekly, da ni tako hudo, ker poškodbe niso

bile težke. One bodo za njeno mamo molile, ona naj gre pa k njej in naj ji pove, kako jo ima rada. In res so vsi skupaj zmolili Oče naš.

Potem so se pa pridružili na otroke najnižjih razredov in so povedali, da so za materinski dan z gospodično Irenko pripravili lepo darilo za mamico, tako da bo res vesela. Pred znamenjem so najprej molili fantki, nato pa deklice. Za konec smo pa skupaj z otroci zapeli Mariji v zahvalo.

Na vrsto so prišli mladci in mladenke. Vsak je imel v roki sliko svoje mame, ko je bila majhna, prilepljeno na plamenčku in jo ob spremljavi pesmi „Domače ognjišče” je prilepil na veliko ognjišče, ki je viselo na steni. Tomaž Klemenčič je v imenu vseh mladcev pozdravil navzoče, nato sta se pa Katja Oblak in Danijela Selan zahvalila za vse, kar mamice delajo za nas vseh 365 dni v letu.

Nato smo zapeli Vse najboljše draga mamica in na instrumenti zaigrali Mamico imamo radi, nato pa vsi skupaj z občinstvom v dvorani zapeli vse tri kitice te lepe slovenske narodne. Tukaj nas je presenetil Boris, ki je pesem dobro znal in z nami pel tako, da je občinstvo zabaval in žel močan aplavz. Ta prizorček nam je pomagala pripraviti ga. Maruška Klemenčičeva.

Razšli smo se z pozdravom ge. Magde, duhovno polni in veseli ob tako lepih pesmih, prizorih in nastopih naših otrok.

Hvala vsem za pripravo, posebno pa otrokom za ljubezen.

Maruša

BARILOCHE

50. Slovenske smučarske tekme

Prvo nedeljo v oktobru smo praznovali zlati jubilej slovenskih smučarskih tekem v Bariločah. Tako se nadaljuje slovenska barilocha saga.

Saga — islandska beseda — pripoved o resničnih dogodkih navdihnjena s fantazijo. V Islandiji so se pogovarjali o zanimivih dogodivljajih ob dolgih zimskih večerih, ko je hud mrz in tema zapirala ljudi v njihove hiše. Pripovedovali so o junakih časih, ko so bogovi, junaki in ljudje opravljali izredna in pogumna dejanja v borbi z naravnimi silami. V veliko teh zgodb je vpleteno tudi smučanje in na celo smučarska tekmovanja.

Barilocha saga je pričela na poračeni pobočjih Capille in ob bencinskih kuhalnikih v leseni, 'bajti' na ulici Anasagasti. Slovenske smučarske tekme so že ob pr-

vem zagonu postale važen društveni dejavnik. Glede na sedanjo razširjenost in popularnost smučanja v Sloveniji in po svetu, se lahko po pravici Slovenci rečemo za smučarski narod. Zato tudi tukaj pod južnim križem vztrajno in neugnano predemo smučarsko — planinsko nit.

Na vsakoletni tekmi se je tudi letos zbrala številna družba na pobočju cerro Catedrala na progi, ki se imenuje „Punta Nevada”. Po lepo z vrati speljani progi, na sveže zapadlem zakasnelem snegu, smo se tekmovalci razvrstili s sledečimi časi:

Št.	Priimek in ime	starost	čas
1	GUZMÁN Santiago	18 let	0:18,06
2	JERMAN Tomaž	15 let	0:18,56
3	RAZINGER Blaž	36 let	0:18,70

4	BERTONCELJ Bogdan	38 let	0:18,77
5	GROHAR Nikolaj	12 let	0:19,45
6	DRAJZIBNER Mikaela	13 let	0:19,93
7	BERTONCELJ Andrej	35 let	0:19,98
8	JERMAN Martin	46 let	0:19,99
9	MAVRIČ Luka	13 let	0:20,15
10	BAČER Martin	44 let	0:20,34
11	DRAJZIBNER Peter	47 let	0:20,54
12	MAGISTER Bojan	14 let	0:20,81
13	MAGISTER Marko	17 let	0:21,18
14	GUZMÁN Rodrigo	11 let	0:21,19
15	MAVRIČ Marjan	40 let	0:21,41
16	JERMAN Matjaž	49 let	0:21,70
17	JERMAN Franci	16 let	0:22,00
18	GROHAR Veronika	43 let	0:22,49
19	JERMAN Ivana	13 let	0:22,75
20	HERNÁNDEZ Juan M.	16 let	0:23,16
21	JERMAN Nataša	16 let	0:23,24
22	MAVRIČ Marko	8 let	0:23,48
23	KOČAR Bine	43 let	0:24,44
24	MAGISTER Goran	11 let	0:24,69
25	EILETZ María Paz	12 let	0:24,74
26	EILETZ Robi	46 let	0:25,23
27	EILETZ Nora	47 let	0:26,18

28	KOČAR Andrej	51 let	0:26,53
29	MAGISTER Martin	8 let	0:27,18
30	DRAJZIBNER Matjaž	6 let	0:27,88
31	KAMBIČ Boris	66 let	0:30,27
32	BERTONCELJ Romana	60 let	0:30,59
33	JERMAN Marija	10 let	0:31,61
34	KOČAR Ani	47 let	0:31,80
35	MAGISTER Igor	4 leta	0:36,28
36	MAGISTER Anica	45 let	0:38,27

Peter Drajzibner ter Lile Enevoldsen skupaj s Arturom Lainom (oba iz Ski Club Bariloche) zaslužijo posebno omembo in pohvalo za mojstrsko pripravo proge. Petru Drajzibnerju pa na dodatno zahvalo zato, da nam je preskrbel in daroval tekmovalne majice natisnane z društvenim grbom in številko, tako so bile res prave tekme.

Dan smo zaključili v Stanu, društveni dvorani v mestu Bariloche, s podelitvijo nagrad obokusnem prigrizku in prijetni družbi. Lansko leto v tem času je bila naša društvena dvorana na gradbišču, zato smo letos podelili tudi lanskoletne nagrade s m u č a r s k i h tekem.

S tekami smo tudi zaključili zimsko smučarsko sezono z veseljem zadovoljenjem, da že tretja slovenska generacija naših srenje ostaja povezana danes kakor včeraj tudi v tej dejavnosti.

Blaž Razinger ml

Slike od leve: Dečki do 12 let. Od leve: Goran Magister (tretji), Nikolaj Grohar (prvi), Rodrigo Guzman (drugi); deklice do 12 let. Marija Paz Eiletz (prva) in Marija Jerman (druga); mladenke od 13 do 17 let. Od leve proti desni: Nataša Jerman (tretja), Miki Drajzibner (prva), Ivana Jerman (druga); mladinci od 13 do 17 let. Od leve proti desni: Luka Mavrič (drugi), Tomaž Jerman (prvi), Bojan Magister (tretji); zmagovalci v skupini člani (nad 18 let). Od leve proti desni: Bogdan Bertonecelj (z Dinčkom v naročju) tretji, Santiago Guzman (prvi), Blaž Razinger ml. (drugi)

Kako se je rešil dr. Janež

Ker so o dr. Janeževi rešitvi pri Pliberku krožile različne zgodbe, je on sam opisal takratna dogajanja, kot so se v resnici zgodila.

Poročilo h Vetrinjskim dogodkom v maju 1945

28. 5. Odšla sta 2 transporta - eden dopoldne, drugi popoldne. Od angleškega komandanta smo dobili pisno dovoljenje in se s tovornim avtom za transport moje ambulante kot zadnji priključili drugemu transportu. Za nami so bili le dve Angleži v tanku.

Takoj po odhodu iz Vetrinj sem se začudil, da gremo drugo smer kot jutranji transport. Precej daleč izven Celovca se je moj avtomobil pokvaril. Vse smo preložili na avto pred mojim. Vozili smo se skozi Velikovec, pasirali Dravo v smeri proti Železni Kaplji, nato zavili v levo proti Pliberku. Popoldne okrog 4h je prispela kolona na cilj. Ustavili smo se na asfaltirani cesti ob dolgi in široki rženi njivi na desni strani, tam je bilo videti železniško postajo in vlak. Tam kjer smo se ustavili, je bilo veliko Angležev s strojnicami in brzostrelkami. Pregledovali so naše ljudi. Ker smo bili zadnji, smo morali čakati in se sedeli na travnik - major Mehle, kap. Pirih Milko, kap. Knuplež in drugi. Bili so nervozni, pa se je Mehle razjezil in rekel: vsaj oficirji ne delajte panike. Glavno je to, da ne gremo h Titu - ostalo pa prepustimo Angležem. On je bil prepričan, da ne gremo v Jugoslavijo in nas vseskozi miril. Meni se je zdelo obnašanje Angležev zelo čudno - močno so bili oboroženi. Ker je bilo do kolodvora pet precej daleč, sem prosil angleškega oficirja, če smemo z avtom na kolodvor. Tolmačil je nadporočnik Mihelčič. Oficir je to dovolil, stopil na sprednji blatnik in nas spremljal na kolodvor. Šofiral je Močilnikar. Ko smo privozili na kolodvor, se nam je kar zvrtilo v glavi: saj smo padli v sredo partizanov. Anglež je tako govoril z nekim partizanom, mu povedal, da je na avtomobilu sanitetni material. Partizan je rekel nekemu, da pridemo zadnji na vrsto.

Stal sem pred avtomobilom in opazoval izročanje. Angleži so pripeljali po ca 20 domobrancev in jih dali partizanom z besedo: eko! Z Močilnikarjem sva se domenila, da bova skrbela pobegniti. Mirno sva šla za avto, nato za gostilno. Nikjer nič primernega! Svetuje mi, naj skočim v rž - toda v repi žena, ki me lahko izda. Če se meni posreči, bi on šel za menoj; hitro smuknem mimo žene in zaplavam v rž, ki je bila gosta in visoka. Nihče me ni videl. Eno uro pozneje zaslišim na postaji: Gotovo - vozi! - in vlak je odpeljal. Nastal je mir, tema in tišina ob 11 ponoči grobna tišina - nakar sem začel lesti iz rži in ob 1h ponoči zlezal v hrib. - Zjutraj sem se pogovoril z ljudmi, kje sem in kako varno in čimprej pridem v Celovec. Čez Dravo me je prepeljal kmet in sem onemogel prišel v torek zvečer v Velikovec. Ker več nisem mogel petičiti, sem tam iskal kolo, ki pa ga tudi za ves denar nisem mogel dobiti. V sredo zjutraj sem šel po glavni cesti v Celovec in prišel ob 12.30 pred hotel Trst. Pri stranskih vratih sem dobil najprej poverja polk. Bitenca, kmalu pa njega samega. Najprej sem ga vprašal po Graparjevi. Ni vedel, kje je. Nato sem ga vprašal po N.O. Vprašal je kaj želim in rekel, da ni mogoče govoriti z gospodi. Vedel sem, da so nekateri na ob mojem odhodu stanovali v hotelu Trst - ko sem pa prišel nazaj, sem pa videl povsod v hotelu Angleže, pa sem se že zbal, da so vse skupaj zaprli. Polk. Bitenc me vpraša, kaj želim govoriti z N.O. Rekel sem, da bi jih rad vprašal, če vedo, kam Angleži vozijo naše ljudi. On mi odgovori: Ali so zopet kakšne marnje? Ne, g. polkovnik, niso marnje. Poglej

me, kakšen sem. V ponedeljek sem šel s transportom in se mi je posrečilo partizanom pobegniti.... Na te besede je g. polk., ki je bil takrat v uniformi, vidno prebledel in me takoj z avtom odpeljal v Kolodvorsko ulico. Tam do tistega dne nisem bil. Peljal me je v neko prazno sobo in me poklicat ljudi. Kmalu so prišli + 16 do 20 po številu. Vseh nisem poznal in se ne morem spomniti imen. Med drugimi so bili: Basaj, Zajec, Bajlec, Zamjen, ... polkovnik Bitenc je otvoril: Gospodje! Dr. Janež je v ponedeljek odšel z drugim transportom. Prosim Vas, g. dr., da poveste, kaj ste doživeli. Povedal sem in prosil oz. zahteval, da se preostalim v Vetrinjah povedo, kaj se godi in naj zginejo - sam, da ne grem v taborišče in da sem smatral za svojo dolžnost, da to povem predstavnikom, ki naj stvar organizirano izpeljejo, da ne bi v taborišču nastala zmeda in bi to Angleži opazili. Imel sem vtis, da mojemu poročilu verjamejo - le dr. Basaj je izrazil možnost, da jih le morda Angleži skozi Jugoslavijo peljejo v Italijo. Nato sem izjavil, da naj sam poskusi, kdor ne verjame - sam pa da imam zadosti in ne bom več poskušal. Nato so se domenili, kaj bodo ukrenili - sam pa sem ostal par dni pri svojem znancu - zaupniku v Celovcu, dokler nisem zvedel, da je vračanje ustavljeno - na kar sem se vrnil med svoje ljudi in z njimi delil nadaljnjo usodo.

Radi popolnejše slike o tole: Ko sem prišel do Celovca sem se usedel v trolejbus. Ko sem se peljal po mestu, je prišel nasproti velik transport, katerega so spremljali s tanki isti Angleži. V sredini transporta sem videl avto z zastavo rdečega križa. Na vrhu avtomobila je sedel medicinec, ki je vedel, da sem šel v ponedeljek na transport. V istem avtomobilu se je menda peljala tudi dr. Rupertova. Videl je nisem. Nagnil sem se iz trolejbusa, medicinec me je zagledal začuden, z roko pa sem mu dal znak za odskok; on je to razumel in v Velikovcu pobegnil iz transporta; stvar je povedal tudi dr. Rupertovi, ki je tudi tam ušla iz transporta - in se tam menda bolna zatekla v neko bolnico.

Šele ko sem se vrnil v Vetrinje, sem zvedel da se mojemu poverju skok v rž ni posrečil in da je pobegnil iz vlaka nekje onstran meje in se v četrtek vrnil v Vetrinje.

To je moje prvo pisano poročilo v zvezi z Vetrinjskimi dogodki. Pisano tako, kot je bilo brez opevanja in brez natolcevanja. Original sem obdržal zase.

H Vetrinjskim črnim dnevom in pogovoru z menoj pristavljam sledeče:

- 1) Šel sem na transport 28. maja ne 29. maja.
- 2) V Pliberku okrog kamijonov ni bilo partizanov. Kamijoni so stali na cesti, od tam pa so Angleži pet vodili partizanom na postajo. Prilagam skico!
- 3) Izročen sem bil že partizanom in nisem pobegnil iz kamijona.
- 4) V Celovec sem prišel 30. 5. ob 12.30 opoldne - ne s Šegovim avtomobilom - ampak vseskozi pet do mesta in po mestu s trolejbusom do hotela Trst.
- Tudi dr. Rupertova se ni z menoj peljala - in sem jo videl šele 14 dni po dogodku.
- 5) Moje srečanje s polk. Bitencem je zgoraj opisano. Čim sem mu povedal vso resnico, je verjel in me takoj peljal v Kolodvorsko ulico.

V Rimu 6. novembra 1947

Dr. Janež

PISMA BRALCEV

Vrsta zlobnih sumičenj

Haedo, 30. oktobra 2005

Sporočeni g. urednik!

V *Magu* je 26. oktobra Janez Marko objavil precej dolg dopis pod značilnim naslovom „Kajnovno znamenje“. Ne gre za kako kritiko ali komentar dr. Griesser Pečarjeve zadnje knjige „Cerkve na zatožni klopi“, ampak za celo vrsto zlobnih sumičenj. Npr., knjiga naj bi bila nekak odgovor na afero v zvezi s spletno stranjo „udba.net“, ker da je zaradi nje v Cerkvi zavladovalo veliko vznemirjenje, s katerim je „vplivni del cerkve“ hotel „prehiteti kako drugo analizo udbovskega dogajanja v cerkvi in je zato hotel žrtvovati prvo povojno generacijo duhovnikov“. Marko ni mar, da se je dr. Griesser Pečar namerno omejila samo na že umrle duhovnike. Prav nasprotno, to ga utrjuje v sumu, da je knjiga zarota nekaterih cerkvenih in partijskih prvakov!

Zato se Marko ne zdi nepravilno blatiti pisateljico, začeti z njenim očetom. Podtika ji tudi nizke ali celo podle namene, obenem z odgovornim urednikom *Družine*, dr. Janezom Grihom — ki ga spotoma brez dokazov obrekuje — in s prejemnim ljubljanskim nadškofom dr. Francetom Rodetom — katerega mimogrede spet ovrkne z znanimi očitki o centralizmu in absolutizmu. V to zaroto pa vključi tudi „Kučanov krog“ in sicer celo „kapetana“ dr. Zdenka Roterja, ki da je bil „najpomembnejši mučitelj duhovnikov prve generacije (po vojni)“, pozneje pa „prvi strateg Kučanove politike kulturnega boja in vpletanja cerkve v politične spopade na eni strani, na drugi pa vnovčevanja moralne in finančne korupcije v cerkvi“.

Resda pravilno piše, da so bili „glavna uspešnica

Kučanove desetletne vladavine“ kulturni boj, to je „razpihovanje sovražstva med moderno družbo in cerkvijo“ ter „propagandni prijem za zastraševanje ljudi pred klerikalizacijo Slovenije“. Toda trdi, da tega Kučan ne bi bil mogel doseči brez čudnih povezav s takimi osebnostmi, kot so zgoraj omenjene. Da ne bi morda premalo sramotil, oz. da ne bi izgledalo, kot da za svoje obrekovanje nima razlogov, vrže med bralce — seveda nedokazan — sum, da „med največje moralne probleme slovenske cerkvene strukture (vsaj za nazaj, upati pa je, da ne tudi za naprej) spadata finančna cerkvena mafija in homoseksualni (duhovniški) lobi, ki je bil odvisen od nekdane sumbe“. Dostavlja pa še sum, ki ga noben resen poznavalec slovenskega javnega življenja ne more vzeti zares, da je ta lobi „zelo vpliven tako po funkcijah kot medijsko“.

Bilo nas je nekoč nekaj, ne veliko, in nas je nekaj še sedaj, ki smo upali, da se bo s časom v mirnem življenju nekaterih v domovini vendarle kaj spremenilo. Take vrste pisarije pa nam spodjedajo to upanje. Posebno še, če uporabim tudi kakšne druge nove knjige (ali slikanice?) o vojni, ki naj bi bile „objektivne“.

Ni mogoče, da bi v podrobnosti popisal vse izmišljotine Markovega članka, in tudi ne, da bi jih z dokazi zavrgel. Toda nedvomno se to, kar Marko očita dr. Griesser Pečarjevi, bolj nanana na njegov spis kot na knjige dr. Pečarjeve, ko piše, da „Sistem skupaj zloženih resnic ima (...) učinek, vendar izbor in interpretacija močno zamajata verodostojnost.“

Vljudno pozdravljam,

Jože Rant

MED KNJIGAMI IN REVIJAMI

TINE DEBELJAK

Meddobje 2005, 1-2

V zadnjem času smo dobili novo številko Meddobja, kulturne revije Slovencev v Argentini. Zadnja leta izhaja v redu, po dvakrat na leto. To je že 39-letnik.

Uvodnik je napisal urednik *Tone Mizerit*. Na kratko je pregledal tako imenovani „slovenski čudež v Argentini“, ki je pravzaprav posebnost, ki ji ni najti primere na svetovnem odru. Delo, delo in spet delo, v tem je ves čudež. In pogled naprej? „Še živimo, še ustvarjamo, ne vemo, koliko časa še, a ni važno. Slovenska beseda petra, a slovenska ustvarjalnost v španski besedi najde prostor v reviji.“ Poročila, diplomske naloge itd. Dovolj je vsega, da lahko nadaljujemo z delom v upanju na prihodnost.

Kot običajno sledijo pesmi, s to razliko, da niso vse v španski. Kot prvi je predstavljen **Lev Detela** z Dunaja, ki objavlja svojo **Balado iz kresne noči**, ki je neka vrsta Sen kresne noči.

Sledi mu pet pesmi **Aleja Gorarja**. Prva je **Saudades** - Z duno in krvjo v eksilu. Sledijo pesmi, posvečene ženi, svobodi in vprašanja Bogu.

Sledi še poezija **Gregorja Papeža** v prevodu **Branka Rebozova**. **Las piedras** — Kamenje govore o njih dolgotrajnosti. El

pasado — preteklost je posvečena po avtorjevih besedah domobrancem in našim ljudem ter je spomin na preteklost.

Novo ime v reviji je **Damijan Ahlin**. Ta pesnik je osvojil četrto in sedmo mesto na literarnih natečajih v Buenos Airesu in so pesmi izšle v „Antologia de poetas“. Obetajoča znamenja za prihodnost. Pesmi je tudi dobro prevedel **Branko Rebozov**. Sledi pesem **Andreje Florencie Russo**, ki je vnučinja pokojnega Mirka Kunčiča in je trenutno v Avstraliji. Posvečena je pred kratkim umrli babici Tilki Kunčič in v otroških besedah govori o njej. Prevedel je pesem **Vinko Rode**.

Sledi proza **Marjana Eiletza**: **Nebo jutri brez večeraj**, ki opisuje zanimiv dogodek iz revolucije, ko se srečata partizanski in četniški kurir, se sprijaznita in padeta oba skupaj v roke Nemcem, ki ju ustrele.

Aleja Gorar objavlja svoj pogled na **Vižmarje**, vas nad Ljubljano, njegovo zgodovino in prebivalce ter spomine na mladost.

Martin Levč govori **Dekelcam** o ljubezni do Kranjic in domačink.

Številka vsebuje še razprave. **Slovenska glasbena kultura in njen vpliv na ohranjanje etnične identitete med v Slovenci v**

Argentini. Diplomaska naloga **Joži Vovk**, predstavljena na fakulteti za družbene vede na Ljubljanski univerzi in je pregled glasbenega življenja med nami. Najprej je potanko podan opis predvojnega zanimanja za glasbo; potem sledi zanimanje zanj politične emigracije, tako zborovsko kot solistično, delovanje Gallusa, SKA, ter glasbenih ter vokalnih skupine in sedanji položaj. Za konec je podana podrobna analiza Kremžarjeve pesmi Slovenija v svetu. Pregled je zelo natančen in objektivni.

Marijan Schiffrer objavlja svoje **Odlomke iz dnevnika 1943 —1945**. Tu opisuje na zanimiv način svoja študentska leta in odločitve za domobranstvo, življenje med njimi ter boje s partizani. Opisuje tudi za nas nelepe dogodke ter končno svoje delovanje v Gorici in kako ga je tam doletel konec vojske.

Sledi meditacija Zorka Simčiča ob postavitvi spominske ploče Mirku Kunčiču na pesnikovi rojstni hiši v Lescah: **Človek, ki ni živel, ampak ki je samo umrl v tujini**. Tu govori o Kunčičevem pomenu in o svojih spominih nanj.

Nato je **France Pibernik** iz Slovenije napisal zanimiv članek: **Pogled politične emigracije na Edvarda Kocbeka**. V njem analizira razne izjave o njem, kjer se vidi, da so bila stališča jasna, da so mu zamerili njegovo partizansko stališče med revolucijo in po njej. Zanimivo je, da mu je nara

revija objavila nekaj pesmi, ko doma ni smel objavljati. Omenjeno je predavanje in sodba dr. Komarja.

Vinko Rode je objavil svoje misli ob branju **Kocbekovega dnevnika** iz leta 1947-50. Njegovo mnenje je, da je Kocbek mož nihanja in nedoslednež.

Meddobje zaključuje razprava **dr. Jožeta Ranta**: **Splošno o našem spoznanju**, kjer avtor pregleduje razne stopnje in vrednost našega spoznanja in znanja.

Zadnja članka pa sta dve oceni knjig: **Anketa o Slovenskem domobranstvu Borisa Mlakarja**, kjer dr. Rant analizira to Mlakarjevo knjigo, ki je objektivna in vsebuje nekaj novih pogledov na revolucijo in našo borbo.

Drugi članek pa je Rantova analiza knjige **dr. Tamare Griesser Pečar Razdvojeni narodi**, ki je zelo natančen pregled zgodovine dogajanja med vojsko v Sloveniji, kako si je partija prilastila narodnoosvobodilni boj z izvedbo revolucije in kako je zmagala in se tako polastila oblasti.

To številko bogatita dve sliki **Jožeta Vodlana** iz ZDA, **Brez naslova** in **Razigrani konji**.

Naveden je še novi uredniški odbor, (**Tone Mizerit** je tehnični urednik, poleg so še dr. Jože Rant, Marijan Eiletz, Vinko Rode, Branko Rebozov in Lev Detela), zunanjo opremo te številke je izdelala mlada slikarka **Irena Žužek**.

NOVICE IZ SLOVENIJE

KNJIGA O ZGODOVINI

Po osmih letih dela je Institut za novejšo zgodovino v sodelovanju z založbo Mladinska knjiga izdal prvi sintetični pregled (1.500 strani, skoraj 4 kg, 26.700 SIT) zadnjih 150 let slovenske zgodovine, od leta 1848, ko se je Slovenija definirala kot politični subjekt, do leta 1992, ko je postala polnopravna članica Združenih narodov. Publikacija Slovenska novejša zgodovina v dveh delih zajema vse znanje, ki so ga slovenski zgodovinarji pridobili za obdobje "od naroda do nacije", je na predstavitvi dejala glavna urednica Jasna Fischer.

Avtorji knjige so: Neven Borak, Zdenko Čepič, Vida Deželak Barič, Ervin Dolenc, Tone Ferenc, Jasna Fischer (glavna urednica), Aleš Gabrič, Jure Gamparič, Bojan Goderša, Damijan Gurtin, Milica Kacin Wohinz, France Kresal, Žarko Lazarevič, Boris Mlakar, Andrej Pančur, Jurij Perovšek, Jože Prinčič, Mateja Režek, Andrej Studen, Mojca Šorn, Tadeja Tominšek Rihtar, Nevenka Troha, Anka Vidovič - Miklavčič, Peter Vodopivec. To z drugimi besedami pomeni, da so pri projektu sodelovali vsi raziskovalci na Institutu za novejšo zgodovino, tudi upokojeni, od zunaj pa je bil pritegnjen še Neven Borak, poznavalec gospodarskih tokov. Recenzenta njihovega dela sta bila Franc Rozman in Božo Repe.

Alenka Puhar je v Delu (26.10) ob predstavitvi knjige zapisala: „Fischerjeva je poudarila, da je ekipa vložila veliko truda v izdelavo grafikonov, preglednic, zemljevidov in v iskanje fotografske opreme, s karikaturami vred. Potrudila se je, da bi namla čim več neobjavljenih fotografij. To se knjigi, sodeč po prvem listanju, pozna; tako na 704. strani čaka znatno presenečenje, fotografija zmagoslavlnih partizanov nad pobitimi domobranci, kar je posnetek, ki ga (sodeč po nedavno objavljeni knjigi) ni oziroma ne bi smelo biti.

ŠE ENO PRIZNANJE

Tržaški pisatelj Alojz Rebula je za svoj roman Nokturno za Primorsko prejel najvišje škofijsko priznanje sv. Jožefa delavca. Priznanje mu je koprski škof msgr. Metod Pirih izročil v četrtek, 27. oktobra, ob 12.30 v prostorih koprskih škofijskega ordinariata. Rebulin roman Nokturno za Primorsko je junija letos prejel nagrado kresnik za najboljši slovenski roman preteklega leta.

ZDRAVE IGRAČE

Ministrstvo za šolstvo in šport je dopoldne na Pedagoški fakulteti v Ljubljani podelilo nagrade dobra igrača za letonje leto. Komisija za oceno igrač pri ministrstvu je ocenjevala punčke in druge mehke igrače za otroke od enega leta starosti dalje. Znak dobra igrača je pridobilo 27 igrač, ki so po mnenju komisije primerne tako zdravstveno-higiensko, psihopedagoško in oblikovnoestetsko kot tudi tehnološkotehnično.

PO SVETU

PROTI TERORIZMU

V Londonu se je začelo dvodnevno srečanje predsednikov zunanjepolitičnih parlamentarnih odborov držav članic Evropske unije in Evropskega parlamenta. Srečanje je namenjeno razpravi o aktualnih temah. Udeleženci bodo posebno pozornost namenili razpravi o terorizmu, evropski sosedski politiki in reformi Združenih narodov. Srečanja se iz Slovenije udeležuje predsednik odbora državnega zbora za zunanjo politiko Jožef Jerovšek.

KOREJA IN JEDRSKO OROŽJE

Kljub velikim razhajanjem z ZDA je severnokorejski voditelj Kim Jong Il poudaril, da njegova država pristaja na odpravo svojega jedrskega programa. Na pogovorih s kitajskim predsednikom Hu Jintaom v Pjongjanju je namreč Kim dogovor s septembrskih sestranskih pogajanj o spornem jedrskem programu označil kot mukoma dosežene in pozitivnega pomena. Obenem se je Kitajski zahvalil za njena posredniška prizadevanja. Pogajanja naj bi se sicer nadaljevala 8. novembra v Pekingu.

SCHROEDER ODHAJA

Odhajajoči nemški kancler Gerhard Schroeder, ki naj bi svoje pristojnosti čez tri tedne predal predsednici nemških krščanskih demokratov Angeli Merkel, se namerava v prihodnjih mesecih odpovedati poslanskemu mandatu in se popolnoma umakniti s političnega odra. Kot piše nemški tednik Der Spiegel, je Schroeder, ki je državo vodil sedem let, dejal, da morajo nekdanji kanclerji svoj prostor v parlamentu odstopiti mlajšim politikom. Bundestag namerava zapustiti pred koncem prihodnjega leta.

OKOLI IRANSKIH GROŽENJ

Konservativni iranski predsednik Mahmud Ahmadi-nedžad se je v sredo v Teheranu javno zavzel za izbris izraelske države. Varnostni svet ZN je izjavo ostro obsodil, Izrael pa je pri Združenih narodih uradno zahteval izključitev Irana iz svetovne organizacije. Izjavo je obsodil tudi

PISALI SMO PRED 50 LETI

ZBORNIK — KOLEDAR SVOBODNE SLOVENIJE ZA 1956

Zbornik — Koledar Svobodne Slovenije za leto 1956 je nov dokaz žilavosti slovenskih protikomunističnih izseljencev, je priča hotenja svobodnih Slovencev izven domovine po ohranitvi, je obširna knjiga svoje vrste, ker v okviru enih samih platnic združuje pet knjig. To so:

- 1) **Dokumenti in razprave.**
- 2) **Izbor** del dvanajstih slovenskih besednih ustvarjalcev in osmih pesnikov.
- 3) **Čari in čuda narave.**
- 4) **Ob desetletnici** odhoda iz domovine in deset let komunističnega režima v Sloveniji.
- 5) **Izseljenski letopis.**

Zbornik- Koledar Svobodne Slovenije povezuje Slovence v izseljenstvu, pa naj bodo v USA ali v Južni Ameriki, v Kanadi ali Evropi, v Avstraliji ali kjerkoli. Skrbno pozornost posveča posebnemu položaju Slovencev v Avstriji na Korškem in v Primorju v Italiji. Razvoj in življenje v Sloveniji, ki trpi pod komunističnim nasiljem čuječe spremlja in stvarno ocenjuje.

SLOVENC V ARGENTINI BUENOS AIRES

Na praznik Vseh svetnikov so bile ob 4. uri popoldne molitve za rajne pred jugoslovansko grobnico na glavnem buenosaireškem pokopališču Chacarita. Na tem pokopališču, kakor tudi na ostalih pokopališčih na področju Velikega Buenos Airesa, počiva že precej naših rojakov. Njihovi sorodniki, prijatelji in znanci so obiskovali njihove grobove, jih okrasili s cvetjem ter se jih spominjali v molitvi.

Koncert Slov. pevskega zbora „Gallus“ je privabil v nedeljo 23. oktobra popoldne zelo veliko rojakov v dvorano v ulici Azcuénaga 158. Vsi so z velikim odobravanjem in navdušenjem spremljali izvedbo sporeda, na katerem so bile slovenske narodne pesmi. Poročilo o koncertu bomo objavili v prihodnji številki.

Osebnе novice

Poroka. V Mendoza sta se dne 22. oktobra t.l. poročila g. **Anatol Fabjančič** in gdč. **Elida Moi**. Ženin Anatol Fabjančič je doma iz Ruperč vrha pri Novem mestu, nevesta pa je iz ugledne argentinske družine v Mendoza. Mlademu paru ob vstopu v novo življenje iskreno čestitamo in želimo mnogo sreče in božjega blagoslova.

„Kakšni so pogoji za urejeno družinsko življenje?

O tem bomo slišali na četrtem socialnem dnevu, ki bo v nedeljo 20. novembra v cerkveni dvorani v Ciudadeli. Začetek ob 8. uri zjutraj s sv. mašo. Po maši zborovanje s temi referati, ki jih imajo ga. Prijateljeva, prof. g. Geržinič in g. Jože Mavrič. Vsi rojaki vabljeni.

Stalni odbor socialnih dni

Sporočamo vsem fantom, ki obiskujejo slovenski tečaj, da v soboto, 5. nov. tečaja ne bo, ampak povabimo vse fante na Pristavo, da pripravimo prireditvev SFZ in SDO. Tečaj se bo redno nadaljeval naslednjo soboto.

Svobodna Slovenija, 3. novembra 1955 - št. 42

Varnostni svet in vse članice pozval, naj opustijo grožnje glede ozemeljske in politične neodvisnosti drugih držav. Medtem je Iran tri dni po pozivu sporočil, da ne namerava napasti Izraela, saj ga obvezuje Ustanovna listina Združenih narodov.

ZAPRISEGA NA POLJSKEM

Na Poljskem je pred odhajajočim predsednikom Aleksandrom Kwasniewskim zaprisegla 17-članska manjšinska vlada pod vodstvom stranke Zakon in pravičnost novega premiera Kazimierza Marcinkiewicza. Po slovesni zaprisegi v predsedniški palači mora Marcinkiewiczovo vlado v roku 14-ih dni potrditi še poljski parlament.

SLOVENC I IN ŠPORT

OPERIRALI SO JOLANDO ČEPLAK

Svetovna dvoranska rekorderka v teku na 800 metrov, Jolanda Čeplak (na fotografiji), je bila operirana na avstrijski kliniki v Schrunsu, je povedal njen manager Robert Wagner. Ahilovo tetivo ji je operiral priznani zdravnik dr. Christian Schenk. „Že pred operacijo sem se odločila, da v zimski sezoni ne bom tekmovala, zato imam dovolj časa, da se povsem pozdravim in šele nato bom začela s pripravami na poletno sezono,“ je povedala Čeplakova. „Vesela sem bila, ker je pregledu takoj sledila operacija, med katero mi je zbrusil del kosti na peti, ki je pritiskala na tetivo. Operacija je lepo uspela in sedaj me nič ne boli. Dva tedna bom na berglah, ker ne smem stopiti na noge, v začetku novembra pa bom imela kontrolni pregled, ko mi bodo odstranili šive,“ je še pojasnila.

VZPON NA TENIŠKI LESTVICI

Slovenska teniška igralka Maja Zec Petkirič se je na turnirju v nigerijskem Lagosu z nagradnim skladom 25.000 ameriških dolarjev uvrstila v finale. Najprej je v polfinalu premagala Indijko Ankito Bhambri, nato pa v finalu tesno izgubila proti Britanki Anne Keothavong. Kljub porazu v finalu gre za izjemen uspeh mlade slovenske teniške igralkе, ki je tako osvojila precej novih točk na računalniški lestvici WTA, na kateri se vztrajno vzpenja.

TUDI DOMA NA PRVEM MESTU

Nedeljski finalni dan na 38. Šalamunovem memorialu je minil povsem v znamenju odličnih nastopov Mitje Petkovška in Aljaža Pegana, ki sta se po Stuttgartu spet povzpela na najvišji stopnički. Petkovšek je s svojim izjemnim nastopom na bradlji, za katerega je prejel visokih 9,85 točke, z zmago spravil na noge navdušeno dvorano Tabor. Tudi Pegan ni klonil pred pričakovanji in s sestavo na drogu opravil brez večjih napak ter se z 9,775 veselil nove zmage.

ČETRТА — A DRUGA!

V francoskem Valenceu se je končala predzadnja letonja tekma za svetovni pokal v športnem plezanju. Maja Vidmar, ki se je od slovenskih plezalcev edina prebila v finale, je osvojila četrto mesto. S to uvrstitvijo si je že zagotovila drugo mesto v skupnem seštevku. Za doslej njen največji uspeh bo prejela kolajno na finalu svetovnega pokala, ki bo 19. in 20. novembra v Kranju.

LETOS ŽE ČETRTRIČ

Katarina Srebotnik je s partnerico v igri dvojic, Francozinjo Emilie Loit, v finalu teniškega turnirja v belgijskem Hasseltu z nagradnim skladom 140.000 dolarjev premagala Nizozemko Michaelo Krajicek in Madžarko Agnes Szavay. S tem je Srebotnikova za zaključek svoje letonje sezone dosegla enajsto zmago med dvojicami v karieri in četrto v sezoni, od tega je tri dosegla z Loitovo (Budimpešta, Stockholm, Hasselt), z Japonko Šinobu Asagoe pa je zmagala v novozelandskem Aucklandu.

OSEBNE NOVICE

Umrli so

V Miramarju g. **Anton Pretniček** (90); v Bariločah lanuški varčan g. **Jože Črnak** (71). **Naj počivata v miru!**

PAMET ZMAGUJE

Pakistan in Indija sta v okviru sodelovanja pri pomoči žrtvam nedavnega potresa v Kamirju začela pogajanja o delnem odprtju razmejitvene črte med državama na območju sporne regije. Predstavniki zunanjih ministrstev obeh držav se v Islamabadu pogovarjajo o podrobnostih uredbe, ki naj bi ločenim družinam, ki živijo na obeh straneh razmejitvene črte, omogočili vstop na ozemlje sosednje države, da bi lahko pomagali tamkajšnjim družinskim članom.

SVOBODNA SLOVENIJA / ESLOVENIA LIBRE

Fundador: **MILOŠ STARE** / Director: **Antonio Mizerit** / Propietario: **Asociación Civil Eslovenia Unida** / Presidente: **Alojzij Rezelj** / Redacción y Administración: **RAMON L. FALCON 4158 - C1407GSR BUENOS AIRES - ARGENTINA** / Telefon: **(54-11) 4636-0841 / 4636-2421** (fax) / e-mail: **esloveniau@sinctis.com.ar**
Za Društvo ZS: Alojzij Rezelj / **Urednik:** Tone Mizerit / **Sodelovali so še:** Tine Debeljak (slovenska politika), Gregor Batagelj (dopisnik v Sloveniji), Rozina Švent, Marija Zurc Čeč, Blaž Razinger ml., Matjaž Jerman, Jože Rant, Matjaž Čeč, Marko Fink.
Mediji: STA, Radio Ognjišče, Družina.

Naročnina Svobodne Slovenije: za Argentino \$ 75, pri pošiljanju po pošti pa \$ 100; obmejne države Argentine 110 USA dol.; ostale države Amerike 125 USA dol.; ostale države po svetu 135 USA dol.; vse za pošiljanje z letalsko pošto. Z navadno pošto 85 USA dol. za vse države.

Čeke: v Argentini na ime „Eslovenia Libre“, v inozemstvu (*bančne čeke, ne osebnе*) na ime „Antonio Mizerit“.

Oblikovanje in tisk: **TALLERES GRÁFICOS VILKO S.R.L.** / *Estados Unidos 425 - C1101AAI Buenos Aires Argentina* - Tel.: (54-11) 4362-7215 - E-mail: info@vilko.com.ar

Correo Argentino Suc. 7	FRANQUEO PAGADO Cuenta N° 7211
	R. Nac. de la Propiedad Intelectual N° 881153

MALI OGLASI

ZDRAVNIKI

Dr. Klavdija V. Bavec - Nevrolog - Nevropsihiater. Konzultorij na Caballito in Tabladi. Ordinira ob torkih in četrtkih od 13. do 19. ure. Ob sobotah od 9. do 14. ure. Prijave na telefon: 4652-7967. Nujno pa na 15-4409-4437.

GOSPODARSTVO

Finančne storitve. Tel.: 4482-2633 / 15-4526-9535. Od ponedeljka do petka od 8. do 16. ure.

CATERING

Cocina & Fusión. Srečanja — Praznovanja — Sprejemi. Najboljše okusna postrežba! **Julio Lallire, Chef Ejecutivo.** Tel.: 4641-6986; mobitel: 15 5564-2831; e-mail: jullace@yahoo.com.ar

TURIZEM

Letalske karte, rezerva hotelov, najem avtomobilov in izleti po svetu H. Yrigoyen 2742 - San Justo Tel. 4441-1264 / 1265

ZOBOZDRAVNIKI

Dr. Damijana Sparhakl - Zobozdravnica - Splošna odontologija - Belgrano 123, 6. nadst. "4" - Ramos Mejía - Tel.: 4464-0474

ADVOKATI

Dr. Vital A. Amich, Odvetnik Paraná 830, 5. nadst. - Buenos Aires. Prijave na: Tel./faks: 4798-5153. e-mail: estudioasic@cpacf.org.ar

DOBOVŠEK & asociados - odvetniki. Zaposlene zadeve. Somellera 5507, (1439) Buenos Aires. Tel/Fax: 4602-7386. E-mail: jdobovsek@hotmail.com

Dr. Marjana Poznič - Odvetnica - Uradna prevajalka za slovenski jezik Lavalle 1290, pis. 402 - Tel. 4382-1148 - 15-4088-5844 - mpoznic@sfanet.com.ar

CAROCOCINA.COM

CATERING
Kvalitetna kuhinja
Tel.: 4720-0038 / Cel.: 15 5743-2360
www.carococina.com
Chef Carolina Potočnik

PRILOŽNOST DODATNEGA ZASLUŽKA

za Slovence v Argentini

Mednarodno podjetje izbira za začetek delovanja v Sloveniji poslovne partnerje s strokovnimi, poslovnimi ali osebnimi stiki v Sloveniji in Argentini.

Za dodatne informacije pišite na poslovpartner@yahoo.com.ar

OBVESTILA

SOBOTA, 5. novembra:

Glaciolog inž. Peter Skvarča predava pri Slovenski kulturni akciji, ob 20. uri v Slovenski hiši.

NEDELJA, 6. novembra:

Zvezni mladinski dan v Slovenski vasi v Lanusu.

Na Pristavi krajevna Zveza slovenskih mater in žena vabi po sv. matri na predstavitev knjige „Moja zgodba“, pod vodstvom gospe Marjane Batagelj. Vabljeni tudi možje.

ČETRTEK, 10. novembra:

Izredni občni zbor Zveze slovenskih mater in žena, ob 16. uri v Slovenski hiši. Vse članice toplo vabljene.

SOBOTA, 12. novembra:

Zaključna prireditev na Srednje tolskem tečaju RMB.

TOREK, 15. novembra:

Zveza Slovenskih mater in žena iz Ramos Mejia in San Justa vabi na romanje v San Nicolás. Prijave pri Pavli Š. 4658-6157 in Anici Z. 4691-0937.

ČETRTEK, 17. novembra:

Zveza Slovenskih mater in žena — San Martin; redni mesečni sestanek na katerem bomo imele srečanje v kuhinji in pripravile nekaj vrst drobnega peciva.

NEDELJA, 20. novembra:

Nedelja Kristusa Kralja. Osrednja prireditev z mazo ob 16. uri v slovenski cerkvi Marije Pomagaj.

NEDELJA, 27. novembra:

50. SLOVENSKI DAN v Slovenski vasi v Lanusu.

50. SLOVENSKI DAN

s celodnevni programom v nedeljo, 27. novembra, v Slovenski vasi

Rezervirajte si to nedeljo! Ne bo vam žal!

MUTUAL SLOGA SPOROČA

V soglasju s sklepom izrednega občnega zbora z dne 24.07.2005 se bodo delno povrnile vloge članom, ki so presegli 80 let starosti.

Kličite na telefon 4658-6574 ali 4464-5357.

Skupno kosilo-asado v Carapachayu

13. novembra ob 12.30 uri

Rojaki in prijatelji nam tega doma pristrčno vabljeni.

Ob 130-letnici velenjskega premogovnika

V Muzeju premogovništva Slovenije v Velenju so se ob 130-letnici delovanja velenjskega rudnika odločili obiskovalcem na posebni razstavi prikazati zgodovino tega najmlajšega slovenskega premogovnika. Za odprtje razstave so izbrali 17. oktober, dan torej, ko je leta 1887 ustanovitelj premogovnika Daniel pl. Lapp dobil jamske mere in dovoljenje za obratovanje. Stalno razstavo so postavili na galerijo v nekdanji beli garderobi muzeja na jarku Skale.

S pomočjo razstavljenih

predmetov, panojev, ekrana na dotik in filma želijo obiskovalce voditi po desetletjih razvoja premogovnika do današnjih dni. V Muzeju premogovništva Slovenije za letos načrtujejo predstavitev knjige Rudniki in premogovniki v Sloveniji, ki bo izšla na god začetnice rudarjev, sv. Barbare, 4. decembra, so sporočili iz muzeja.

Posebnost razstave je film o zgodovini premogovnika, ki se začne z animacijo ene najbolj verjetnih teorij o nastanku vesolja, potem pa obiskovalce popelje do nastanka namnega sončnega sistema, Zemlje, do začetka življenja na njej. Prvi del filma se konča z nastankom lignita v Šaleški dolini. V drugem delu filma je predstavljen 130-letni razvoj premogovnika od zaostalega, kmečkega premogovnika do današnjega modernega podjetja, ki ima patentirano lastno odkopno metodo ter spada med največje in najmodernejše premogovnike s podzemnim pridobivanjem premoga na svetu. Obiskovalci bodo podrobnosti o zgodovini lahko poiskali tudi s pomočjo računalnika.

Končalo se je Borznikovo srečanje

S podelitvijo nagrad se je v SNG Maribor končalo 40. Borznikovo srečanje, na katerem se je v tekmovalnem programu zvrstilo osem gledaliških predstav. Najuglednejše priznanje za življenjsko delo - Borznikov prstan - je prejela igralka Slovenskega gledališča v Trstu Miranda Caharija.

Nagrado za najboljšo predstavo v celoti je prejela predstava Medtem Srečka Fiserja v režiji Janusza Kice in uprizoritvi SNG Nova Gorica, nagrado za režijo pa Mile Korun za odrsko konstrukcijo romana Bratje Karamazovi.

MUTUAL "SLOGA"

Matrícula N° 580

Ramón L. Falcón 4158 - Ciudad Autónoma de Buenos Aires

CONVOCATORIA

De acuerdo con el Art. 29 del Estatuto Social se convoca a los socios a la Asamblea General Extraordinaria, que se realizara el día 4 de diciembre de 2005 a las 10 horas en la calle Ramón L. Falcón 4158 Ciudad Autónoma de Buenos Aires para tratar el siguiente:

ORDEN DEL DÍA

- 1) Designación de dos asambleístas para suscribir el Acta de la Asamblea.
- 2) Elección de la Comisión Escrutadora de tres miembros.
- 3) Informe de lo actuado hasta la fecha
- 4) Análisis de propuestas para el futuro de la Mutual, sus efectos legales y costos

Órgano Directivo de la Mutual SLOGA

Buenos Aires, 19 de octubre de 2005

6. Novembra 2005
V Slovenski vasi v Lanusu

53. ZVEZNI MLADINSKI DAN

Spreminjamo se, a duh ostane isti...

8.00 začetek tekmovanj
9.15 sv. maša
10.15 dviganje zastav
12.30 kosilo
19.30 kulturni program

Prosta zabava
Povabljene skupine

SLOVENSKA KULTURNA AKCIJA

vabi na predavanje, ki ga bo imel

glaciolog ing. PETER SKVARČA

VROČA TOČKA NA MRZLEM KONTINENTU

v soboto 5. nov. 2005 ob 20. uri v mali dvorani Slov. hiše
Ramón L. Falcón 4158, Buenos Aires

Sklepna prireditev ob 45. obletnici tečaja ravnatelja Marka Bajuka

12. novembra 2005

ob 16,30: razdelitev spričeval

ob 17,00: zahvalna sv. maša

ob 18,00: prireditev v dvorani

Bivši profesorji in dijaki, starši in prijatelji tečaja pristrčno vabljeni!

Slovenski veliki leksikon

Z izidom tretjega zvezka Slovenskega velikega leksikona z gesli z vseh področij človeške ustvarjalnosti od črke P do Ž je končan največji slovenski leksikografski projekt. Leksikon, ki je izšel pri založbi Mladinska knjiga, je v celoti delo domačih avtorjev - pri nastanku jih je sodelovalo okoli 160.

Tretji zvezek Slovenskega velikega leksikona vključuje okoli 50.200 geselskih člankov, ki naj bi bili v prvi vrsti strokovni, obenem pa razumljivi in dostopni širokemu krogu uporabnikov. Je ilustriran, v njem so fotografije, zemljevidi, preglednice, table in grafi. Leksikon je bil že od samega začetka zasnovan tako, da bo lahko izšel tudi v elektronski obliki. „Takšno različico imamo v načrtu, vendar o natančnem datu-

mu ne moremo govoriti,“ je na novinarsko vprašanje odgovoril Logar.

Slovenski veliki leksikon obsega sedem velikih tematskih sklopov, v katerih so zajeti temeljni pojmi z vseh področij človekove civilizacije: terminologija različnih strok in ved, panog in disciplin, splošne tujke in domače besedje, množica svetovnih osebnosti, ki so stalnica vsakega splošnega leksikona, ter najnovejša imena, pri čemer pa tudi stvari in dosežke, ki so v leksikonih sicer redke, kot so umetniška dela, različne ustanove in organizacije. V leksikonu je posebej poudarjen delež in prispevek Slovencev doma in v svetu, predstavljena pa so tudi dejstva, ki se nananjajo na slovensko zgodovino, kulturo, umetnost, znanost in sport.